

PETŐCZ ANDRÁS

Orlando keresése

*A busznál még láttam leszállni.
Itt ment el a házunk előtt,
aztán befordult a sarkon.
Igen, ott, az étterem mellett fordult be jobbra.*

*Nem, nem volt a fején kendő,
városi asszonyok ilyet csak ritkán.
Ma már alig-alig.
Bár hideg szél járja, mindenütt.*

*Magának ahhoz semmi köze.
Hogy barátja van? Aztán?
Nem a középkorban élünk, és
ő sem tér oda vissza.*

*Igen, nő. És ha fanfárok szólnak,
akkor sem lesz már újra férfi.
Szórakozottan szoritja hátra haját,
amikor elegáns pántot helyez
finoman ívelt homloka fölé.*

Orlando mondja

*Baromi éhség van bennem,
mardosó, iszonyú éhség. Nézd
meg, ki vagyok. Századok óta
ismersz és nem tudsz rólam
semmit? Nem érdekes.*

*Iszonyú éhség van bennem,
türelmetlen vagyok és dühödt.
Éhség van bennem és gyűlölet.
Mindent, mindent akarok!*

*Persze, először is fényt. Jöjjön
valaki, világítson nekem,
hogy jobban lássátok testemet
ebben a szörnyű éjszakában.*

*Nincs még nő rajtam kívül,
aki ennyire férfi, mint magam.
És a mozdulatom? Annyira
erős, mint valami igazi
háziasszonyé.*

*A fanfárok?
A fanfárok majd később szóljanak.*

Orlando visszatér

*Háziasszonyként, utoljára.
Aztán gondolatban annyi,
de annyi minden.*

*Olyan szomorú lenne
az elmúlása.
Mindig öröknek
hittem.*

*És gyönyörű most
a futása.
Gyönyörű, gyönyörű, gyönyörű.*